

ചെറണി

മാത്യത്യത്തിനുള്ള

രഹു സ്ഥാരകം

(1:1 - 2:21)

സ്വാർട്ടനിലെ രാജാവു അഗ്രസിലാസ് II (സി. 444-360 ബി.സി) മരിക്കാരായപ്പോൾ, തന്റെ പ്രതിമ ഉണ്ഡാക്കരുത് എന്ന കല്പന പുറപ്പെടുവി ആ. അവൻ പറഞ്ഞു, “ആദിക്കാവുന്ന അതഭൂതകൃത്യങ്ങൾ എത്രക്കിലും ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതാണെന്തേന്തും സ്ഥാരകം; എന്നാൽ ഞാൻ ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ പ്രതിമകൾ ഒന്നും സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല.” വാസ്തവതിൽ ശാഖന്ദ്രിൽ ഉയരാത്തസ്മാരകങ്ങൾ ഏറ്റവും നല്കുന്നത് - എന്ന സ്ഥാരകങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള കാഴ്ചപ്പാട് യോജിക്കുന്നതാണ്! ഏറ്റവും നല്ല സ്ഥാരകം രാളുടെ ജീവിതത്തെ കുറിച്ചുള്ള നല്ല കാഴ്ചപ്പാടും വാക്കി നാലും ക്രിയയാലും കൈവരിച്ച നേട്ടങ്ങളുടെ നല്ല ഓർമ്മകളുമാണ്.

സ്നേഹമുള്ള സ്ത്രീയായ ഹനയിൽ നാം കാണുന്നത് തന്റെ ജീവിതം “മാതൃത്വത്തിന് ഒരു സ്ഥാരകം” ആയ ഒരു അമ്മയെയാണ്. നൃറ്റാണ്ഡുക മേഖലം ബൈബിൾ വിദ്യാർത്ഥികളെ അവൾ അതിശയിപ്പിക്കയും “പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന അമ്മ” എന്നോ “ദൈവത്തിനു യോജിച്ച അമ്മ” എന്നോ അവളെ പ്രശംസിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എങ്ങനെയായാലും നിങ്ങൾ അവളെ നോക്കി, തിരുവെഴുത്തിൽ ദൈവക്രൈസ്തവ കൂട്ടത്തിൽ നിങ്ങൾ അവൾക്കു സ്ഥാനം കൊടുക്കും. ബൈബിളിൽ നിന്നു ഈ ചരിത്രപരമായ വസ്തുതകൾ നാം ഹനയെ കുറിച്ചു പറിക്കുന്നു. ശർദ്ദം ധരിക്കുവാൻ കഴിയാതിരുന്ന ഏറ്റവും വലിയ സ്ത്രീകളിൽ നാലാമതേതായിരുന്നു അവൾ. ഈ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീകളിൽ ഏറ്റവും ആമീയതയുണ്ടായിരുന്നവളായിരുന്നു അവൾ. സാരാ ചിത്രച്ചു; റിബേക്കാ ഉഭാസീനയായിരുന്നു; റാഹേൽ ശുണ്ടി പിടിപ്പിക്കുന്നവളും മുൻകോപിയും ആയിരുന്നു. നമുകൾ അറിയാവുന്നേണ്ടതേതാളം ഹന മാത്രമേ പ്രാർത്ഥനയിൽ ദൈവസഹായം ആവശ്യപ്പെടും. ഹനയുടെ ജീവചരിത്രപരമായ വിശദാംശങ്ങൾ നമുകൾല്ല കാരണം അവളുടെ കാലത്ത് പുരുഷ വാശമാണ് കണക്കാക്കിയിരുന്നത്. 01 ശമുഖേവലിന്റെ പുസ്തകത്തിലെ പ്രാരംഭഭാഗത്ത് കാണുന്നതേ നമുകൾ അറിയാവു.

ഹന എൽക്കാനയുടെ ആദ്യത്തെ ഭാര്യയായിരുന്നു. അവൾ മച്ചിയായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ്, അവൻ രണ്ടാമത് ഒരു ഭാര്യയെ സ്വീകരിച്ചത്. ഈ ഉട

നുടി ദൈവത്തിന്റെ ആദ്യ പദ്ധതിയുമായി യോജിക്കുന്നതായിരുന്നില്ല (ഉൽപ്പത്തി 2:24; മലബാറി 2:15; മതതായി 19:4). എൽക്കാനയുടെ ഭാര്യ മാർക്കുണ്ടായ വേദകരമായ പ്രത്യോഗാത്മക സ്വാഭാവികമാണ്. ഹന്യോടു പ്രത്യേകന്നംബന്നും കാണിച്ചതുകൊണ്ട് പെന്തിന അസൃഷ്ടയും ഗർഭ്യം ഉള്ള വളായി തീർന്നു. ഹന്യുടെ പോരായ്മ അവൾ പരിഹാസത്തിനുള്ള കാരണമാക്കി. ഹന ആ ക്രൂതസ്വാംവത്തെ പ്രകോപനത്താടയല്ല നേരിട്ട് എന്നാൽ ക്ഷമയോടെ സഹിച്ചു. ശിലോവാൻ ഓരോ വർഷവും ധാരം കഴിക്കുവോൾ ഹനയുടെ ദുംബി ഏറി വന്നു. അവസാനം അവളുടെ ഭാരം വളരെ വലുതായി തീർന്നു. സമ്മർദ്ദം, ലജ്ജ, സ്വയം - കുറ്റപ്പട്ടത്തൽ എല്ലാം അവളുടെ തലയിൽ കുമിഞ്ഞു കുടി. അവളുടെ ആ വേദനയാൽ, അവൾ യാഗവിരുന്നു വിട്ടു സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ അദ്ദേഹം ദേരി.

യെഹൂദ പാരമ്യമനുസരിച്ചു, സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ മഹിമ, ഈ സമയത്ത് നിഷ്ഠപ്പെട്ടിരുന്നു. പെട്ടക്കത്തിനു ചുറ്റും കുറെ കർട്ടനുകൾ കൊണ്ട് അലക്കരിക്കുകയും, കേടുപാടു തീർക്കാത്തതുകൊണ്ടു സമാഗമന മതിലുകൾ ഉയരം കുറഞ്ഞുമിരുന്നു. മഹാപുരോഹിതനായിരുന്ന ഏലി വാതിൽക്കൽ ഇരുന്നിരുന്നു. ഹന ദൈവാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു ശാന്തമായ പ്രാർത്ഥനയാൽ അവളുടെ ഹൃദയാരങ്ങൾ ഇരിക്കി പെച്ചു. ഏലി അവളെ ശ്രദ്ധിക്കുകയും, അവൾ ലഘവി പിടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു തെറ്റിശരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഏലി അവളെ പരുഷമായി ശാസിച്ചതിനു, ഹന അവളുടെ പരിതാപാവസ്ഥ വിവരിക്കയാണുണ്ടായതു. ഹനയുടെ ഭാരം മനസിലാക്കിയ ഏലി, അവർക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അവർക്കു അടുത്ത വർഷം ഒരു കുറഞ്ഞ ജനിക്കുവാൻ അവൻ ആശംസിക്കുകയും ചെയ്തു. അവൾ സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ നിന്നു പോയപ്പോൾ, അവൾ പുർണ്ണാശാസനത്തിലാണ് പോയത്. അവളുടെ ദുഃഖാരം അവൾ ദൈവകരങ്ങളിൽ വിട്ടിട്ടാണ് പോയത്. അവർക്കു ഒരു മകൻ ജനിച്ചാൻ അവനെ ദൈവശ്രൂഷാഷക്കായി സമർപ്പിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞിട്ടാണ് അവർ പോയത്. ഹന ഉടനെ ചെന്നു ഈ വിവരം എൽക്കാനാനയെ ധരിപ്പിച്ചു. പ്രാർത്ഥനക്കു മറുപടി ലഭിച്ചതുകൊണ്ടു അവർ ഒരുമിച്ചു സന്നേതാഷിച്ചു. ശിശു ജനിക്കുകയും, മുന്നു വർഷം അവനെ പ്രത്യേക സ്നേഹത്തോടെ പോറ്റി പുലർത്തിയതു അവനെ ദൈവത്തിന്റെ അവസാന ന്യായാധിപനായും ആദ്യ പ്രവാചകനായും സേവനം നടത്തുവാൻ പ്രാപ്തമാക്കി. മുന്നു വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം കുട്ടിയെ സമർപ്പിക്കുന്നതിൽ തയ്യാരായി, അവൾ വാർഷികാഖോലാഷത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവന്നു. അവൾ സമാഗമനകൂടാരത്തിലേക്കു മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ, അവൾ മുന്നു വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപുന്നിന് അതേ സ്ഥാനത്തു നിന്നു. അന്നത്തെ വിധി നിർണ്ണായക നിർമ്മിഷങ്ങൾ അവളുടെ മനസിലേക്കു ഓടി വന്നുകാണുമെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല (1:26, 27).

അവൾ ശമുഖേലിനെ ദൈവത്തിനു സമർപ്പിച്ചപ്പോൾ, ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തി സ്ത്രുതിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു സ്ത്രുതി ശാന്തി ആലപിക്കുന്നുണ്ട്. ദൈവത്തിന്റെ കരുണയുള്ള കരുതലിനായി അവളുടെ പിണ്ഡി ശാപനെ അവൾ സമർപ്പിച്ചു. മുഗ്ധയാഗം അർപ്പിക്കുവാൻ വരുന്ന ഓരോ സമയത്തും, ഹന ശമുഖേലിനു ഒരു അക്കി കൊണ്ടു വരുമായിരുന്നു. സ്നേഹത്തിന്റെ നൃൽക്കാണ്ടു നെയ്തതായിരുന്നു അവ ഓരോന്നും. ഇതായിരുന്നു മാതൃത്വത്തിനുള്ള അതഭൂതന്മാരകത്തിന്റെ ചുരുക്കം!

ഹന്തയുടെ സ്ഥാരകം

നിലനിൽക്കുന്ന മാതൃത്വസ്ഥാരകം പണിയുവാൻ പ്രത്യേക സ്വഭാവഗുണങ്ങളും മനോഭാവവും ഒരുംഗാമാദിനം.

ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ടുണം

സംശയത്തിലും നിരാശയിലും ആയപ്പോൾ ഹന ദൈവത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞു (1:9-18; 2:1-10). അവളുടെ വിശ്വാസം വിട്ടുകളയാനാവാത്തത്ര എടുത്തു പറയാവുന്നതാണ്!

ഒന്നാമത്, ദൈവം അവർക്ക് ഒരു മകനെ നല്കുമെന്ന വിശ്വാസത്താൽ അവൾ തന്റെ ഭക്തി പ്രകടിപ്പിച്ചു. സമയം കഴിഞ്ഞു പോയപ്പോൾ, അവ ഇടു ദുഃഖം അകലുവാൻ അവളിലെ ആത്മാവു പ്രാപ്തയാക്കി. വർഷ അശ്ര നീണ്ടുനിന്നു അതിശയം, സംശയം, ചിലപ്പോഴെല്ലാം ഉണ്ടാകുന്ന പ്രത്യാർഹ എന്നിവയെല്ലാം അവളുടെ അഭിലാഷങ്ങളെ വേദനിപ്പിക്കുന്നതാക്കി തീർത്തു. എകിലും അവർ ദൈവത്തിലുള്ള ആശയത്തിൽ കഷേണിച്ചില്ല. അവസാനം, ഭാരം താങ്ങുവാൻ പറ്റാതെ വന്നപ്പോൾ, അവർ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കലേക്കു ചെന്നു. അവർ ഏലിയെ വിട്ടുപോയപ്പോൾ, അവർക്കു ദൈവത്തിന്റെ ഉത്തരത്തിൽ ആത്മവിശ്വാസം അനുഭവപ്പെട്ടു (1:17). ഹന തന്റെ ഭാരം കർത്താവിൽ ഏല്പിച്ചു. തനിക്കു എന്തു ചെയ്യുവാൻ കഴിയു മായിരുന്നോ അതു ചെയ്യുകയും തന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ പെടാത്ത കാര്യം ദൈവത്തിൽ ഏല്പിക്കയും ചെയ്തു.

രണ്ടാമത്, അവർ ശമുഖേലിനെ ഏലിയെ ഏല്പിച്ചപ്പോൾ ബാലനെ ദൈവത്തിൽ സമർപ്പിക്കുന്ന വിശ്വാസമാണ് പ്രദർശിപ്പിച്ചത് (2:1-10). ഒന്നു ശമുഖേൽ 1:27-ലെ വാക്കുകൾ ഉന്നതമായ ആത്മവിശ്വാസത്തെ കാണിക്കുന്നു: “ഈ ബാലനായിട്ടു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു, ഞാൻ യഹോവയോടു കഴിച്ച അപേക്ഷ യദോദ എനിക്കു നല്കിയിരിക്കുന്നു.” ഹനയുടെ ഗീതം (2:1 മുതൽ) അവളുടെ ആശമുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ ഉത്തമോദാഹരണമാണ്. അതു നൽകുന്ന ഫുഡയവാർഡസല്പ്പവും ധ്യാനത്തിന്റെ സന്നോധ്യവും പഴയനിയമത്തിൽ മദ്ദരു ഭാഗത്തും കാണബപ്പടുന്നില്ല എന്നാൽ അതിനു സമാനതരായി പുതിയനിയമത്തിൽ മറിയയുടെ ഗീതം മാത്രം നാം കാണുന്നുണ്ട് (ലുക്കാസ് 1:46 മുതൽ). വിശുദ്ധനും, ശക്തനും, ജണാനിയും, പരമോന്നത ന്യായാധിപനുമായ ദൈവത്തിനേരുള്ള പ്രതിഫലനമായിരുന്നു ഹന യുടെ ഗീതം.

മൂന്നാമത്, അവർ ശമുഖേലിനെ സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ വിട്ടുപോകുവാനുള്ള വിശ്വാസം പ്രദർശിപ്പിച്ചു (1:28; 2:11). അവനു മുന്നു വയസു മാത്രമെ പ്രായം ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു! അവർക്കു ദേഹില്ലായിരുന്നു. അവനെ അവർ ദൈവത്തിന്റെ കരുതലിലാണ് ഏല്പിച്ചത്.

എബ്രായർ 4:16-ലും 1 പത്രതാസ് 5:7-ലും വായിക്കുന്നോൾ അതിലെ ഉർക്കാഴ്ച നമുക്കു നൽകുന്നതാണ് ഹനയുടെ വിശ്വാസം.

പരിക്ഷണങ്ങളിൽ കഞ്ച എന്ന ടുണം (1:7)

അവർ എത്ര കാലം മച്ചിയായിരുന്നു എന്നു നമുക്ക് അറിയില്ല. സക്രീംതനങ്ങൾ 142:4-ലെ വാക്കുകൾ അവർക്കു പലപ്പോഴും തോന്തിയതിൽ സംശയമില്ല: “എനിക്കു ഒരു ഒഴികഴിവില്ല.” അവളിലൊഴിച്ച് മറ്റൊള്ള

വരിൽ കരുണാധിക്യമുള്ളതായി തോന്നും. ദൈവത്തിനു തെറ്റു പറ്റി എന്ന് അവർക്ക് എല്ലാപ്പത്തിൽ വിശ്വസിക്കാമായിരുന്നു. മനസിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതില്ലോമായിരുന്നു സൗമ്യയായ ഹന്നദേഹ പെനിന വേദനിപ്പിച്ചത്. അവർ എന്തു ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു? അവർ കഷ്മയോട് പരീക്ഷണങ്ങളെ സഹിച്ചു. ആ കഷ്മ അവരെ ക്രമേണ അവളുടെ വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും പ്രത്യാഗ്ര ഉയർത്തുവാനും ഇടയാക്കി.

അവളുടെ ഒക്കെളാട്ടുള്ള ഭക്തിയുടെ ശൃംഗം (1:22; 2:19)

അവർ ശമുഖേപലിനു ഭക്തി കാണിച്ചുകൊടുത്തു. അമ്മ എന്ന വിചാരം അവളിൽ നിരന്തരമായി ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ അവനു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അവനെ ദൈവത്തിലേക്കു നയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഹന്നക്കു, മകനെ വളർത്തുക എന്നത് ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കുന്ന ഒരു സേവനമായിരുന്നു. താൽമുഖിക്കേണ്ട് ഒരു പോയിന്ത് ആധ്യാത്മിക അമ്മമാർ ഓർക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും: “ആരാൺ എറ്റവും നന്നായി ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടവൻ? തന്റെ അമ്മയാൽ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടവൻ!” ഓരോ വർഷവും ഹന്ന കൊണ്ടുവന്ന അക്കി അവളുടെ ഭക്തിയെ കാണിക്കുന്നതായിരുന്നു. അക്ഷയതികമായി, അതുകൂടി കൊണ്ടുവന്ന പ്രഭുക്കുമില്ലാത്ത അടിവാസന്ത്രമായിരുന്നു. ഇത്തരം അക്കി മേലായിരുന്നു എന്തോടുകൂടിയും ഏതോടുകൂടിയും. ഓരോ വർഷവും ശമുഖേപൽ തന്റെ അമ്മയുടെ ഈ ഭക്തിയുടെ പ്രതീകം പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു.

യാഗത്തിന്റെ പ്രകാശം (1:28)

തനിക്കു എറ്റവും വിലയേറിയ സമ്മാനം ദൈവത്തിനു കൊടുപ്പാൻ അവർക്കു മനസ്സുണ്ടായിരുന്നു. അവർ തന്റെ മനസു സ്വയമായി ദൈവത്തിനു സമർപ്പിച്ചു. ദൈവത്തിനു പുതുതായി അവരെ സ്വയം കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നോ, അവളുടെ നേർച്ചയിൽ, ദൈവമഹതം മാത്രമേ നോക്കിയുള്ളു. അവളുടെ സ്വന്തം ആവശ്യങ്ങളെ സ്വയമായും സ്വന്നേഹത്തോടെയും അർപ്പിച്ചതു ശമുഖേപലിന് എറ്റവും നല്ലതു ലഭിക്കേണ്ടതിനായിരുന്നു.

രക്ഷകർത്താവു പ്രകാശം (1:28)

അവൻ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ എന്നേക്കും പാർക്കണം- എന്ന ഏക ലക്ഷ്യമേ അവർക്കുണ്ടായിരുന്നുള്ളു (1:22). ഒരു തികഞ്ഞ ഭാനമായി കണ്ണി, മരിച്ചു ഒരു ആശയമായിട്ടും അവർ തന്റെ മകനെ കണ്ടു. തന്റെ സ്വന്തം ഗൗരവമുള്ള ഉത്തരവാദിത്വമുള്ളതാണെന്നും, ആ ചുമതല വിശ്വസ്തതയോടെ പാലിക്കണമെന്നും അവൾ ഉറപ്പിച്ചു. തന്റെ മകനെ വളർത്തുക എന്നതു മാത്രമായിരുന്നില്ല അവളുടെ കടക എന്നാൽ അവനെ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിനു ഒരു ഭാസ്യനായകനായി നൽകുന്നതും അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു! ഇന്നു എല്ലാ അമ്മമാരിലും ഈ തിരിച്ചറിവുകൾ ഉണ്ടാകണം. ഒരു രക്ഷകർത്താവു എന്ന നിലയിൽ ഹന്ന വിജയിച്ചു. ഹന്നയുടെ ജീവചത്രത്തിന്റെ അവസാനം ഉറപ്പിക്കുന്നത് അവളുടെ മകൻ ദൈവമുപയാക വളർന്നു എന്നാണ് (2:21).

സ്മാരക പാഠങ്ങൾ

ഹന്നയുടെ മാതൃത്വത്തിൽ നിന്നും, എന്നേക്കും വിലയുള്ള പാഠങ്ങൾ

പഠിക്കുവാനുണ്ട്.

ഓർക്കുക: ഒരമയുടെ പക്ക് വളരെ പ്രധാനമാണ്! ഒരമയുടെ പിശാസം അവൻ തന്റെ മക്കളിലേക്കു പകരുന്നു. അവളുടെ വിശാസം ശക്തമാണെങ്കിൽ, അതു മുളച്ചു വളരും. ഒരമയുടെ സ്വഭാവഗുണം അവളുടെ മക്കളിൽ പ്രതിഫലിക്കും. അമ്മമാരെ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്കു ദൈവബോധവും, ഭക്തിയുള്ള പിശാസംവും, നിസ്വാർത്ഥ സേവനവും പകർന്നു കൊടുക്കുന്നുണ്ടോ? അമ്മമാരെ, നിങ്ങളുടെ മക്കൾ പരീക്ഷണങ്ങളിൽ അകപ്പെടുവോ അവർ “അമ്മ”യുടെ ചിന്തകളിൽ സുരക്ഷിതത്വം കണ്ടെത്താറുണ്ടോ? കുട്ടികൾ എന്തു കാണുന്നുവോ അതിനെയാണ് അനുകരിക്കുന്നത്. അമ്മമാർ സൗമ്യതയും, ആദരവും, ശുശ്വരതനവും കുട്ടികൾക്കു കാണിച്ചിട്ടും കൊടുത്താൽ അവർ അത്തരം സ്വഭാവമിശ്രണങ്ങൾ അനുകരിക്കും!

ഓർക്കുക: ഒരു സ്വന്തിയുടെ ദൈവത്തില്ലെങ്കിൽ ശാന്തമായ പിശാസം എല്ലായ്പ്പോഴുമുള്ള അവളുടെ സൗമ്യസ്വഭാവവും തന്റെ ഭർത്താവിശ്വാസ്യും മക്കളുടെയും ജീവിതം മധുരമാക്കും. അമ്മമാർ തങ്ങൾക്കു ദൈവം - നൽകിയ ചുമതല നിവേദ്യുന്നത് സൗമ്യമായ വാക്കുകളോടും കഷ്മയും കാരുണ്യം നേതാട്ടം കൂടി ആബന്ധക്കിൽ അവർക്കുള്ളത് “ഭവനം, സന്തോഷഭവനം” തന്നെ ആയിരിക്കും!

ഓർക്കുക: അമ്മമാർ മക്കളെ വളർത്തേണ്ടത് ദൈവത്തിന്റെ വേണ്ടിയോ യിരിക്കണം! അമ്മമാർ മക്കളുടെ ഉള്ളിലേക്കു നിലനിൽക്കുന്ന ദൈവക്രമികടത്തിവിടണം. ദൈവത്തിന്റെ അധികാരത്തെ കുറിച്ചും അവൻറെ ഉപദേശങ്ങളെ കുറിച്ചും അവരെ പഠിപ്പിക്കണം. ഓരോ ദിവസവും ദൈവോഷ്ഠം അനുസരിക്കുവോചുണ്ടാകുന്ന സന്തോഷത്തെയും സ്വഭാവത്തിലും പെരുമാറ്റത്തിലും വിശ്വാസിയുടെ സഹാരയെത്തെയും തന്റെ കുട്ടികൾക്കു കാണിച്ചിട്ടും കൊടുക്കുന്ന അമ്മ ഭാഗ്യവതിയാണ്.

ഉപസനാരം

പവിഴപ്പുറുള്ള ചങ്ങലപ്പാരിയാണ് ഒരുപക്ഷ പ്രക്ഷൃതിയിലെ ഏറ്റവും വലിയ സ്മാരകങ്ങൾ. അവയുടെ പരപ്പിനു സൗഖ്യവും കടനു പോകാത്തതാണ്. അവ രൂപപ്പെടുന്നത് ജീവനുള്ള കാലത്ത് പവിശം വിസർജ്ജിച്ച അസ്ഥികൂടങ്ങളാണ്. വാസ്തവത്തിൽ, ഈ വലിയ ചങ്ങലപ്പാരികൾ ജീവിച്ചിരുന്ന ജീവിതത്തിന്റെ സ്മാരകങ്ങളാണ്. അവ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതു നശിപ്പിക്കുവാൻ പറ്റാത്ത രേഖയായി എത്തിരുക്കുന്നുണ്ടോ എന്നതു നിലനിൽക്കും. അതുപോലെയാണ് ദൈവഭക്തയായിരുന്ന ഹന്തയെ പോലുള്ള അമ്മമാർ!

അമ്മമാരെ, നിങ്ങളുടെ ജീവിതങ്ങൾ സന്തോഷത്തിന്റെയും ആഹ്വാദത്തിന്റെയും സ്മാരകങ്ങളാണെന്നു ഉറപ്പു വരുത്തുക. നിങ്ങളുടെ ഉറുജം കടത്തിവിടേണ്ടത് ഇളക്കാത്ത ദൈവവിശാസത്തിലും, പരീക്ഷണങ്ങളിൽ ക്ഷമ കാണിച്ചും, മറ്റൊള്ളവരോടു ഭക്തിയും ത്യാഗവും കാണിച്ചും, സർവ്വശക്തി നിലപാതയിൽ സമർപ്പണം കൈവിടാതെയും ആയിരിക്കണം. അമ്മമാരെ, നിങ്ങളിലെ മാതൃത്വത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം ഹന്തയുടേതുപോലെയായിരിക്കും, “അതുകൊണ്ടു ഞാൻ അവനെ യഹോവെക്കു നിവേദിച്ചിരിക്കുന്നു; അവൻ ജീവപര്യന്തം യഹോവെക്കു നിവേദിതനായിരിക്കും” (1:28).